

Anotace:

Práce se zabývá systémem vzdělání, jež bylo poskytováno v průběhu druhé světové války emigrantům československou exilovou vládou na území Velké Británie. Praktické cíle spojené s potřebou vzdělávání československé mládeže byly v této době spojeny i s politickou výchovou a neméně také s vlastní propagací exilové vlády. Kromě kategorizace dostupného vzdělání a příkladů jednotlivých školských ústavů a kurzů jsou proto akcentovány i plány na uplatnění studentů těchto škol, se kterými vláda při jejich vzniku pracovala. Většinu kompetencí na školství v emigraci měl školský odbor Ministerstva vnitra, proto jsou zde zmíněny okolnosti vzniku i organizace tohoto úřadu.

Vzdělání bylo Čechoslovákům poskytováno na území cizího státu a byla tedy nutná jistá míra spolupráce s ním. V práci je proto popsán i vliv britských institucí a působení britského školství na československý školský systém, který se jinak řídil předmnichovskými zákony. Úzký vztah mezi Velkou Británií a Československem je rovněž sledován v poválečném období, přičemž je přednostně zohledněn účinek exilového vzdělání na jeho studenty po návratu do osvobozeného Československa.